

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Locedien. Abbati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

judicum prædictorum Episcopi & Archidiacon. Ebroicen. quibus super restitutione ipsius S. à dicto prædecessore nostro fuerat causa commissa, de utriusque partis assensu compositionem sub eo tenore factam fuisse quòd Prioratus sancti Stephani cum omnibus pertinentiis suis & alia quædam sibi concessa fuerunt, dum viveret, possidenda, & ipse à lite spontanea voluntate recessit, & instrumenta sua fracto sigillo, quo usus fuerat, in manibus eorundem judicum resignavit, & quòd abbatiam abjuraverit memoratam, ex literis jam dicti Rothomagen. Archiepiscopi perpendimus evidenter) nolentes per nos, qui punimus perjuriam, viam perjurii aperiri, cum & ipse recipiendo compositionem hujusmodi renuntiaverit abbatiam, communicato fratrum nostrorum consilio ab impetitione ipsius S. vos & monasterium vestrum absolvimus, perpetuum ei super quæstione ipsa silentium imponentes. non obstante quod factum est ab ultimis delegatis, cum ex his appareat evidenter ipsos, (ut de aliis taceamus) si eis de præmissis constitit, minus legitime processisse, restituentes illum qui non habebat jus aliquod repetendi. Et quamvis solus Abbas, antequam appellaretur ab eo, juxta formam literarum nostrarum procedere potuisset: quia tamen ex eo quòd cum ipso Episcopo interlocutus est, appellationem non tenuisse de jure sine ipso, dum posset & vellet negotio interesse, per consequentiam confessus est se non posse mandatum apostolicum adimplere, nec suæ intentionis extitit ut sine conjudice suo aliquid diffiniret, & cum eo, qui jam judex esse desierat, aliquid super præmissis negotio rite disponere non valebat, voluntate ac potestate sibi mutuo adversantibus, cum noluerit quod potuit, & quod voluit adimplere nequiverit, quod à duobus factum fuit, effectum de jure non potuit obtinere. Nulli ergo &c. Datum Laterani Idibus Aprilis.

LOCEDIEN. ABBATI.

Epist. 39.
Vt pacem inter
Placentinos &
Parmenses facere
laboret.

CUm plenitudo legis secundum Apostolum sit dilectio, profecto dissensio divinæ legis hominem constituit transgressorem: quæ sæpius ex odij radice procedit, & eliminatis virtutibus, copiam generat vitiorum; dum unus ut

in alterum suas injurias vindicet, dum ut de inimico triumphet, nec divinam offensam, nec homicidij crimen, nec reatum perjurij expavescit. Hæc enim naturalis legis jura confundens, quod sibi non vult, alij per violentiam nititur irrogare. Hæc dum persequitur proximum, nec Deum nec proximum diligere comprobatur. Qui enim non diligit fratrem quem videt, Deum, quem non videt, quomodo potest diligere? Hujus autem incommoditates plenius Veritas, quæ mentiri non novit, attendens, in Evangelio protestatur, *Omne (inquiens) regnum in se ipsum divisum desolabitur, & domus supra domum cadet.* Ceterum, quamvis in libro scripturæ satis dissensionis incommoda prænotentur, manifestius tamen diligenter insipientibus in libro experientia quotidianæ patebunt. Nam (ut non longè petantur exempla) quot ex dissensione quæ inter Placentin. & Parmen. super burgo sancti Domnini vertitur, mala contigerint, quot sint pericula (nisi Deus aliter providerit) proventura, tua discretio non ignorat. Ecce enim invicem sanguinem suum fiunt, & esuriunt mutuo stragem suam: nec sufficit utrisque per se contra alteros dimicare, sed universam Lombardiam commoverunt ad arma & alteri, cum universis fautoribus suis, alteris & omnibus eorum complicitibus generale prælium indixerunt. Quia verò nos, licet insufficientibus meritis, vicem ejus tenemus in terris qui nascens ex virgine, per cælicos cives pacem bonæ voluntatis hominibus nunciavit, & resurgens, & ascensurus in cælum, pacem legavit discipulis, ut & ipsi ejus imitantes exemplum, pacem aliis prædicarent, ne si ventum fuerit ad conflictum, multis hinc morientibus fiat hæc dissensio immortalis, ne etiam præter stragem corporum incurrant insuper periculum animarum, discretionis tuæ per apostolica scripta mandamus, & in virtute obedientia sub quantacunque possumus districtione præcipimus, quatenus cum venerabilibus fratribus nostris Mediolan. Archiepiscopo, & Vercellen. Bergomen. Laudan. Brixien. Cremon. Regin. Placentin. & Parmen. Episcopis, quibus super hoc etiam scribimus, per te, & alios quos ad hunc necessarios cognoveris esse tractatum, ad eorum concordiam & pacem intendas, & ut imminetia mala vitentur,

tur, indefesso studio & sollicitudine diligenti procures; ita quod apud Deum æternæ retributionis mercedem, & apud nos dignas gratiarum actiones valeas promereri. Si verò desuper datum non fuerit ut per admonitionem & exhortationem ipsorum & tuam impleri valeat quod mandamus, tu per excom. Potestatum, Consulium, & Consiliariorum, & principalium fautorum tam Placent. quàm Parmen. ipsos Placen. & Parm. ad subeundum iudicium nostrum sufficientissima in manibus tuis hinc inde præstita cautione, vel Parmen. ut burgum ipsum nomine nostro in manibus tuis tenendum assignent restituendum per nos eis quibus de jure fuerit assignandum, omni occasione, excusatione, dilatione, appellatione, & reculatione cessantibus, nostra fretus auctoritate compellas; & eis insuper commineris, quod nisi mandatis paruerint apostolicæ sedis, manus nostras super eis curabimus aggravare. Quod si competentiorem modum, dum tractaveris super his cum partibus, poteris invenire, secundum eum procedere non omittas. Novit enim Dominus, qui renum & cordium est scrutator, quod super hoc ex puritate procedimus, non ut alterutri partium cum alterius dispendio placeamus, sed ut officij nostri debitum exequentes, sopiamus dissensionem ipsam concordia, vel iudicio terminemus; cum in simili casu Reges & Principes, sicut te latere non credimus, ecclesiastica districtione duxerimus compellendos. Cum enim inter alias orbis provincias præsertim simus de Lombardia statu solliciti, communi Lombardorum utilitati consulere cupimus, & gravaminibus præcavere, ne si (quod absit) inter se processerint ad conflictum, præter alia pericula, strages exinde non modica subsequatur. Sufficienti verò cautione ab utraque parte quod iudicio vel mandato nostro pareat, & à Parmen. possessione receptis, si per publicam famam vel alias legitimè tibi constiterit Parmen. ipsos possessionem temeritate propria Placentinis per violentiam abstulisse, possessionem ipsam restituas Placentinis, cum id ordo juris exposcat; ita tamen quod prius tibi sufficienter caveant, ut si quid postmodum propositum fuerit, mandato nostro sint & iudicio parituri. Datum Laterani V. Kal. Maij.

VV. REMEN. ARCHIEPISC.
sanctæ Sabinae Cardinali.

Cum ex iuncto nobis apostolatus officio simus secundum Apostolum sapientibus & insipientibus debitores, & omni petenti iustitiam facere teneamur, mirum esse non debet aliquibus vel molestum, si ad ea corrigenda quæ noscuntur contra iustitiam attentata, manum apostolicæ correctionis apponimus, & ad juris tramitem studemus, sicut convenit, revocare. Sanè ad audientiam nostram dilecto filio nobili viro B. Comite Flandrensi significante pervenit, quod cum olim apud Vernonem cum carissimo in Christo filio nostro illustri Rege Franciæ quasdam conventiones inisset, quas se promisit juramento interposito servaturum; quia tamen homines suos inducere non potuit ad observationem ipsarum, ab ipso Rege postulavit absolvi: qui eum apud Compendium, coram multis viris prudentibus & discretis, ab ipsis denunciavit conventionibus absolutum. Cumque postmodum idem Rex instrumentum super conventionibus ipsis confectum, quod penes se post factam absolutionem retinuit, fecisset felicis recordationis Celestino prædecessori nostro cum literis testimonialibus præsentari, absolutionis prædictæ non habita mentione, ipse prædecessor noster conventiones illas auctoritate apostolica confirmavit, & præcepit inviolabiliter observari. Postmodum verò cum per insinuationem præfati Comitis & virorum religiosorum testimonium, qui absolutioni factæ interfuisse dicuntur, eidem prædecessori nostro de absolutione illa plenius constitisset, ipse præfatum Comitem tam à conventionibus ipsis, sicut eas ipsi memoratus Rex asseritur remisisse, quàm à juramento super earum observatione præfatio, confirmatione sedis apostolicæ seu literis aliis nequaquam obstantibus, reddidit penitus absolutum; sicut in rescripto ejusdem absolutionis sigillis dilectorum filiorum nostrorum Electi, Præpositi, Decani, & Capituli Cameracensis, & de Gamberon, sancti Dionysij, sancti Gilleni, de Crispinio, de sancto Amando, de sancto Iohanne de Vallencenis, de Afnonio, de Aquicineto, de Marchenis, sancti Auberti, & sancti Sepulchri in

Epist. 40.
Quod absolvat
Comitem Flan-
diæ ab exco-
municatione,
& terram ejus
ab interdicto.